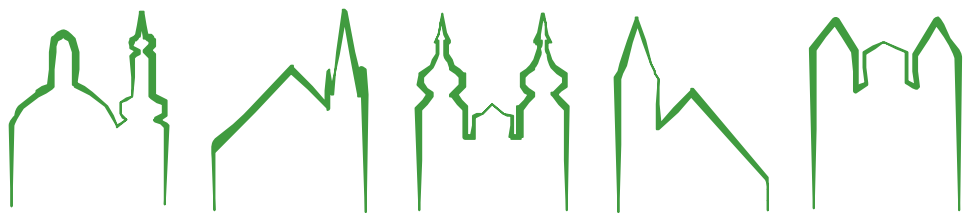

Život farností Znojma

3/2019

Ročník XXIX | Cena 10 Kč

První svaté přijímání u Svatého Kříže

Dne 2. června 2019 proběhlo v kostele sv. Kříže během mše svaté v 10 hodin slavnostní 1. svaté přijímání. Letos se ho z farností od sv. Mikuláše a od sv. Kříže zúčastnilo 20 dětí (11 chlapců, 9 dívek). Příprava, která u mnohých trvala i dva roky a zejména v posledním roce nabyla na intenzitě, probíhala pod vedením zkušených katechetek. Kromě Marcely Muzikářové to byla zejména sestra Timotea, která ale na konci dubna odešla do Německa a po ní se dětem věnoval mj. i otec Ladislav Bublán.

Ještě před slavnostní nedělí děti čekal jeden podstatný krok – v sobotu navečer přistoupily poprvé ke svátosti smíření. Ve zpovědnici na ně čekali laskaví zpovědníci (otec Jindřich, otec Pavel a otec Ladislav), ochotní pomoci s tímto pro některé děti nesnadným úkolem. Jako sympatické gesto se jeví i to, že spolu s dětmi byli ke svátosti smíření přizváni i jejich rodiče, sourozenci a přátelé, čehož mnozí využili, a ukázali tak dětem, že zpověď nemusí být žádným velkým strašákem.

Samotná nedělní mše svatá se nesla ve zcela slavnostním duchu. Děti byly světečně oblečené, aktivně se účastnily při obětním průvodu a celé kázání otce Jindřicha bylo určeno právě jim. Vše podpořila hudba a zpěv malých zpěváčků a zpěvaček ze scholičky Souhlásky, ve které někteří prvokomunikanti aktivně zpívají. Děti si náramně užívaly, že mohou zazpívat svým kamarádům při tak důležitém životním kroku.

Mnoho přítomných zároveň velmi oceňilo, že byl slavnosti přítomen i otec Martin

Z farností sv. Mikuláše a sv. Kříže přistoupilo letos k prvnímu svatému přijímání rovných 20 dětí. | foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

Hönig, který ve Znojmě nedávno působil. Nadšení v očích některých dětí poté, co ho spatřily, bylo nefalšované – vždyť s ním zažily nejen v hodinách náboženství nespočet veselých okamžiků.

Prožitou radost z celé mše svaté si pak malí, ale samostatní křesťané odnesli domů, ke svým rodinám a ke svým přátelům. Nezbyvá, než si přát, aby jim vydržela co nejdéle!

Petra Bláhová

Z OBSAHU

Zasvěcený život uprostřed světa	2
Opravy kostelů a far v roce 2018	4
Rozhovor s varhanickou rodinou	8

O Noci kostelů po stopách misionářů

I v letošním roce se v celé naší zemi, ale i na některých místech v blízkém zahraničí otevřely pro širokou veřejnost sakrální objekty v rámci již tradiční akce Noci kostelů. V pátek 24. května bylo možné ve večerních a nočních hodinách navštívit i většinu kostelů a modliteben znojemských křesťanských církví, kde byl připraven zajímavý program pro děti i dospělé. Děti se tentokrát vydaly po stopách misionářů. Zatímco

u adventistů se prodlíraly tropickým pralesem, když následovaly skotského misionáře, lékaře a cestovatele Davida Livingstona, u evangeliků se naopak vydaly mezi Indiány a Eskymáky, u kterých kdysi konali misie tzv. Moravští bratři.

V kostele sv. Kříže vítala děti sama velká misionářka sv. Matka Tereza. Tato řeholnice založila v Indii řád Misionářek lásky a věnovala se těm nejchudším z chu-

dých. Zakládala útulky pro umírající, sirotky a opuštěné děti, budovala nemocnice a školy. Svým posláním tak tato držitelka Nobelovy ceny míru položila základy velkého misijnímu dílu. Po jejích stopách se vydaly už i nejmenší děti a jako praví misionáři si vyzkoušely obvazovat rány nemocným, oblékat nuzné, v prostorách klášterních chodeb získávat práci chléb pro hladovějící a z kašny na rajském dvoře nosit

333 slov

otce Jindřicha Bartoše

Příprava na zasvěcení Panně Marii

Uplynulo už 25 let od zasvěcení našeho národa P. Marii 5.7.1993 na Velehradě. Za tu dobu je zde však už nová generace a tato věc se také má více dotknout farností a jednotlivců. Proto se letos ve Znojmě připravujeme na obnovu zasvěcení ve Znojemských farnostech kolem svátku Narození Panny Marie v září.

Ježíš nás učil modlit se Otče náš, ale také To je tvá Matka. Ona svým stálým panenstvím mluví o dokonalé, čisté, bezvýhradné lásce k Bohu, svým Božským mateřstvím přibližuje mateřskou lásku Boha k člověku. Bůh ji představuje jako svou ikonu, jako svůj dokonalý obraz. Maria Nanebevzatá je obraz církve, která už došla svého cíle. Je pomocnice a prostřednice milostí od Boha, ukazující jen na Krista. Spojit se více s ní, odevzdat se jí, znamená dobře se nasměrovat a nechat se tajemně vést.

Každý znojemský kostel nám zanechal obraz nebo sochu P. Marie s nějakým specifickým názvem a výmluvnou historií, které k nám stále mluví.

Kostel sv. Kříže přitahuje svým obrazem Panny Marie Znojemské, Pomocnice Křesťanů (Staroboleslavské Paladium země české), vyzývající k prosbě za město, za národ a za děti.

Kostel sv. Mikuláše má svou Chlebovou Madonu s tradicí pomoci v životních potřebách, ale také památný obraz Panny Marie Pomocné (Pasovské) z kaple na Mariánském náměstí s mnoha děkovnými tabulkami, a v předsíni ještě obraz P. Marie V naději (Karlovské z Prahy), útočiště žen v pozhnaném stavu. Farnímu dvoru vévodí mozaika Velehradské Matky Jednoty křesťanů. V kostele sv. Jana Křtitele je Matka Dobré rady (z Genazzana u Říma) a v zahrádce u kostela ještě socha Medzugořské Královny pokoje. V kostele sv. Alžběty Matka Boží Lurdská Uzdravení nemocných a u sv. Michala obraz Madony Starobrněnské, Ochránkyňě města Brna a Moravy. Na ústředním náměstí je Mariánský sloup s ženou oděnou sluncem, měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd.

Nejbližší okolí ještě představuje Matku víry v Hl. Mašůvkách, Královnu života v Popicích, Dobrou Pastýřku v Lechovicích, Matku naděje na hradě Bitově a ve Vranově. Tato rozmanitost podob a názvů je jen svědectvím veliké lásky a tisíce způsobů jejich projevů, které nás tu obklopují.

vodu žíznicím. K dispozici byla i tvořivá dílna. Pro starší účastníky byla připravena komentovaná prohlídka kostela a návštěva varhan. V prostorách dominikánské kaple pak po celou dobu běžela videoprojekce o životě matky Terezy.

Rány, které děti obvazovaly při plnění skutků milosrdenství v kostele sv. Kříže, vypadaly tak věrohodně, že se jich některé děti bály dotknout.

Noc kostelů v Louce nabídla bohatý hudební program – Znojemské žestě a děti z Louky se vystřídaly v presbytáři, flétnistka L. Hagenhoferová s varhanicemi S. Kružikovou na kůru a Musica Antiqua hrála celý večer v kryptě k drobnému občerstvení a doušku vína. P. Marián provedl návštěvníky celým kostelem od krypty po půdu. V rámci dětského programu byl v kapli sv. Šebestiána představen opata Freytaga Šebestiána z Čepiroh a nejen děti poznávaly semínka a plodiny, které k nám byly dovezeny z cest (byly to především okurky). Celou noc zakončil v chórových lavicích zpívaný latinský kompletář.

Svatováclavskou kapli o Noci kostelů okupovali tři františkáni - sv. Kapistrán, který vedlejší kostel sv. Mikuláše ve středověku skutečně navštívil a dokonce v něm i kázal, a dva jeho řádoví bratři. Svätý Kapistrán po dlouhých staletích zapomněl na to, co znamenají uzly, které má uvázané na

sadém cingulu a svým spolubratrům dokonce tvrdil, že mu mají připomínat snídani, oběd a večeři. Ale to nebyla tak úplně pravda. Pravý význam uzlů mu děti pomáhaly zjistit po splnění tří malých úkolů. A tak sv. Kapistránovi nakonec napověděly, že mu mají připomínat jeho řeholní sliby: poslušnost, chudobu a čistotu. Pokud děti byly správně zjistily, dostaly i malou odměnu.

V kostele sv. Jana Křtitele se letos stejně jako loni střídala se svojí produkcí různá znojemská hudební tělesa. Představil se chrámový sbor sv. Kříže, skupina Minima, pěvecký a flétnový soubor Carmina Clara nebo vokálně instrumentální skupina Mosty.

I v kostele sv. Michala bylo na Noc kostelů rušno. Také zde byly hlavním tématem misie. Malí (a občas i ti velcí) návštěvníci plnili úkoly, díky kterým zjistili, jak pomoci chudému černouškovi. Dozvěděli se, že misionáři nejen šíří víru, ale pomáhají zajišťovat v daných oblastech vzdělávání, dostatek potravin, pitné vody a léků a pomáhají podporovat soběstačnost obyvatel.

Na jednom z obrázků, které si děti v kostele sv. Michala měly zapamatovat, byl vyobrazen i záchod v podobě kadibudky a u něj napsáno latrína. Chtělo se tak poukázat na skutečnost, že se misionáři starají i o hygienu domorodého obyvatelstva. Jedno z dětí na dotaz, co to latrína je, pohotově odpovědělo, že zpozděnice. Nakonec i tato odpověď byla uznána za správnou, protože nejenže je mezi oběma zařízeními jistá vizuální podoba, ale koneckonců do obou si chodíme pro úlevu a zpovídání jistě také patří mezi důležitou činnost misionářů.

Nakonec děti čekalo setkání se svatou Terezií z Lisieux (která je od roku 1927 patronkou misí) a malá dobrota, když si patrončino jméno zapamatovaly (což se ukázalo jako úkol ne zcela snadný). Děti si také mohly vyrobit pohlednice a věnovat je do Misijního jarmarku, který byl v našem kostele součástí programu a při němž se vybralo téměř 12 tisíc korun, které poputují na pomoc dětem v misijních oblastech v rozvojových zemích. Originální ručně vytvořené výrobky, které šikovní dárci (spíše tedy dárkyně) věnovali(y), zajistě potěšily ty, kteří si je koupili.

spoluorganizátoři znojemské Noci kostelů

Žít ve světě, ale nebýt ze světa: Zasvěcený život uprostřed světa

Po II. Vatikánském koncilu vzniká v církvi mnoho nových společenství, hnutí a komunit. V některých z nich Duch svatý dává vzniknout nové formě zasvěceného života: laikům zasvěceným v celibátu pro Boží království. Jsou to muži a ženy, kteří jsou povoláni plně se dát Kristu a zasvětit se mu v ce-

libátu a zároveň zůstat plně činnými ve světě a neodcházet žít do ústraní kláštera.

Jsem zasvěcená sestra (úplně správně řečeno žena zasvěcená v celibátu pro Boží království) v komunitě Emmanuel, pracuji jako lékařka a ráda bych vám představila právě život laika zasvěceného v celibátu

v naší komunitě. K tomu, abych mohla popsat, co se snažím žít, je potřeba alespoň trochu představit Komunitu Emmanuel, protože můj život zasvěcené sestry plně vychází z charismatu komunity, ke které patřím.

Komunita Emmanuel je katolická komunita, která vznikla v 70. letech ve Francii a rychle se rozšířila do celého světa. Je schválena Papežskou radou pro laiky jako Mezinárodní veřejné sdružení podle kanonického práva. V celém světě je aktuálně asi 10 000 členů komunity Emmanuel v 60ti zemích, z toho 230 kněží, 90 seminaristů, 200 bratrů a sester zasvěcených v celibátu pro Boží království. V České republice je asi 150 členů komunity, z toho 2 kněží, 2 trvalí jáhnové, 2 zasvěcené sestry a 2 zasvěcení bratři. Komunita je v ČR přítomná hlavně v Brně, další členové jsou např. i v Praze, Olomouci, Jihlavě, Opavě a jinde. Zakladateli jsou Martine Laffite – Catta (lékařka, manželka a matka) a Pierre Goursat (filmový kritik, laik zasvěcený v celibátu). Martine žije se svým manželem ve Francii, Pierre zemřel v 90. letech a aktuálně probíhá proces jeho blahorečení.

Komunita Emmanuel je komunitou „všech životních stavů“ – jejími členy jsou manželé, svobodní, ženy a muži zasvěcení v celibátu pro Boží království i kněží. Charisma komunity je obsaženo v jejím názvu: „Emmanuel – Bůh s námi“ (Mt 1, 23): Bůh touží prožívat s námi celý náš život, nic mu není cizí. Miluje každého člověka a nabízí mu společenství s Ním. Sám se stal člověkem a žil náš život, aby nám byl blízko. Člověk nemusí Boha hledat daleko od svého obyčejného života, Bůh sám přichází, aby byl s námi ve všem, co prožíváme. Je Emmanuelem – Bohem s námi. Členové komunity Emmanuel jsou pozváni pronikat stále více do tohoto tajemství Boha, který se k nám sklání a z lásky k nám se stává člověkem. Sami se učí rozpoznávat Boží blízkost a působení ve svém každodenním životě a poznávají velikou radost, která plyne z daru Boží blízkosti. Pokud možno každodenně adorují Pána přítomného v Eucharistii, kde Pán s námi zůstává zvláštním způsobem. Zároveň poznávají Boží lásku ke každému člověku a to, že Pán touží být blízko každému a obdarovávat ho. Toto v nich probouzí touhu přinášet radostnou zvěst o Bohu, který miluje lidi a je jim blízko, i ostatním lidem a touží být Pánem k dispozici pro hlásání Evangelia.

Konkrétní život v komunitě Emmanuel

„Povolání do Komunity Emmanuel je zakořeněno v tajemství vtělení a ve své podstatě je sekulární. Její členové, laici i klerikové, chtějí Ježíše učinit středem svého života a jsou voláni, aby žili ve světě, ale nezesvětštěli (srov. Jan 17-18)“ (Statuta Komunity Emmanuel)

Členové komunity tedy zůstávají v světě, bydlí ve svých rodinách a vykonávají svou práci. Jsou povoláni nestahovat se ze

světa, ale naopak jít do světa a žít v něm a právě tam se s Pánem setkávat. Scházíme se jednou týdně v malých skupinkách asi po 10ti lidech a společně se modlíme a sdílíme o tom, jak rozpoznáváme Boží přítomnost a působení ve svém každodenním životě a jak žijeme s Božím Slovem. Jednou za měsíc se schází celá komunita dané oblasti (v ČR cca 150 členů) a společně stráví celý den nebo víkend podobný společné duchovní obnově. Každý člen je také pozván účastnit se podle svých možností nějaké pastorační či misijní činnosti komunity (aktivita pro mladé, pro manžele, otevřené modlitební večery a večery milosrdenství, přímluvná modlitba, městské misie aj.). Každý v komunitě je dále mimo jiné povzbuzován k věrnosti denním radostným chválám, účasti na mši svaté, rozjímání Písma a delší tiché modlitbě, pokud možno k adoraci Nejsvětější svátosti. Právě život modlitby je zdrojem a motorem dalších aktivit i našeho života ve světě.

Důležité je pro nás také společenství všech stavů – jsme společenství, kde žijí laici svobodní i manželé, zasvěcení v celibátu i kněží. Na všech setkáních jsme přítomni všichni a jsme si navzájem obohaceni a povzbuzeni ve věrnosti tomu, co je každý z nás povolán žít ve svém životním stavu. Zároveň je společenství velkou školou bratrské lásky.

Ženy zasvěcené v celibátu pro Boží království žijí velmi podobně jako ostatní členové komunity. Jsme povolány být ve světě a vykonávat svou práci. Většinou žijeme ve společenství 3-5 sester – společně se modlíme, stejně jako v rodině – se každá nějak podílí na chodu domácnosti a stejně jako v rodině se snažíme vytvářet společenství a strávit společně alespoň jeden večer týdně (někdy i to je problém zorganizovat, je-li např. ve společenství pět sester s velmi rozdílnou pracovní dobou ...). Různých příležitostí k růstu ve společenství a bratrské lásce je ale samozřejmě mnohem více. Důležité je také setkávání s ostatními členy komunity, která je naší rodinou.

Modlitba je jednou z podstatných součástí našeho života. Je setkáním s Tím, kvůli

Kterému jsme se vzdaly vlastní rodiny a Kterému jsme daly celý život. Pro mě osobně je zároveň modlitba místem, kde vždy znovu objevuji Boží přítomnost ve všedních chvílích dne a v mé práci. Vnímám, že potřebuji čas v tichu před Pánem, aby se mi otevřely oči a já si mohla uvědomit, kde jsem se s Ním v každodenním shonu setkala a co vše mi během dne řekl skrze různé situace, kolegy i pacienty. Díky času vyhrazenému tiché modlitbě se také učím tomu, aby se celý můj život stával modlitbou, abych ve spojení s Pánem žila i každou chvíli během dne. V modlitbě mě také Pán učí dívat se na svět a na druhé Jeho očima. Kolikrát právě zde objevuji vnitřní krásu a dobrotu lidí, se kterými jsem se ten den mohla setkat, a to mě naplňuje radostí. Zároveň člověk není ušetřen ani těžkých situací – ať už je prožívá sám nebo jako svědek. V modlitbě pak hledám, co můžu v dané situaci udělat, a pokud není v mých silách něco podniknout, svěřuji situace i lidi do rukou všemohoucího Boha.

Práce je pro mě velikou radostí i díky tomu, že jí mohu žít s Pánem a stále se Jím nechávat vést, nechat Ho otevírat mi oči, učit se hlouběji se setkávat s Ním i s druhými v nejběžnějších situacích. To činí mou práci i každou situaci zajímavou a dobrodružnou, naplňuje mě to radostí a rozhodně život není nuda :-). Při mši svaté pak denně znovu přijímám Pána, který se mi dává, a prosím Ho, aby mě učil správně jednat, odevzdávám se mu se vším, co prožívám i se všemi lidmi, se kterými se setkávám.

Jsem Pánu vděčná za povolání, které mi dal – že můžu plně patřit Jemu a zároveň že můžu žít naplno ve světě spolu s ostatními, že můžu spoluprožívat radosti i bolesti lidí ve světě a tím také blíže poznávat, kdo je Bůh, kterému jsem se zasvětila – Bůh, který se stal člověkem a žil spolu s námi náš život, aby nám mohl být blízko a ukázat nám cestu. Jsem šťastná, že se můžu učit naplňovat to, co říká jeden z dokumentů II. Vatikánského koncilu: „Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště chudých a všech, kteří nějak trpí, je i radostí a nadějí, smutkem a úzkostí Kristových učedníků a není nic opravdu lidského, co by nenašlo v jejich srdcích odezvu“ (Gaudium et spes 1).

Majka

KOMUNITA
EMMANUEL

stránky Komunity Emmanuel v ČR:

www.emmanuel.cz ;

www.mladi.emmanuel.cz

mezinárodní stránky Komunity Emmanuel:

www.emmanuel.info

Opravy kostelů a far na znojemském a vranovském děkanství v roce 2018

I v roce 2018 se díky podpoře Ministerstva kultury ČR, Města Znojma, Jihomoravského kraje, jednotlivých obcí a farností podařilo pokračovat v obnově kostelů a far. Díky této podpoře obnovy, která se stala naší společnou snahou o zkrášlení našich duchovních domovů, se podařilo odstranit havarijní stav či zkrášlit sakrální památky, které jsou neodmyslitelnou součástí panoramatu Znojemska.

Kostel sv. Jana Nepomuckého v Dyji – pokračování generální opravy (1.486.000,- Kč)

Bylo dokončeno restaurování hlavního vyzděného oltáře z umělého mramoru a zlacené řezbářské výzdoby. V případě restaurování umělých mramorů bylo dokončeno sejmutí zakalených politur a laků, nepůvodních imitací, provedeno zpevnění uvolněných mramorů s omítkovinami a zdívelem, provedeno doplnění a rekonstrukce umělých mramorů dle dochovaných částí, provedeno opakované broušení a tmelení, napuštění a nanášení politura a provedeno leštění. V případě restaurování zlacení: dokončeno vyčištění od prachu a deponování do metalu, provedena deaktivace dřevokazného hmyzu a vyčištění zlacení, tmelení, doplněny chybějící křídlové vrstvy, provedena retuše zlacení a zpětná montáž. Dále byla provedena I. etapa obnovy kamenných portálů kostela. Bylo provedeno restaurování 4 interiérových kamenných portálů kostela a provedena obnova 2 exteriérových kamenných portálů, které byly výrazně poškozeny degradací hmoty od vztlínající vlhkosti a rozpadem samotného kamene povětrnostními vlivy, který byl již za hranic životnosti. Po demontáži částí portálů byl tento havarijní stav potvrzen, bylo nutné provést tvarovou a hmotovou kopii. Dále bylo provedeno statické zajištění jižní oratoře pomocí přepjatých lan a lokální helikální výztuže a injektáže trhlín. Dále byla provedena obnova dřevěných oken kostela, která byla v havarijním stavu, bez okenních křidel, napevno zasklena drátosklem. Byla provedena demontáž, vyrobena tvarová a hmotová replika dřevěného rámu a okenních křidel, zasklení, lazurní nátěr, repase a výroba chybějícího kování a montáž.

Kostel sv. Kříže ve Znojmě – II. etapa opravy krovu a střechy (2.076.000,- Kč – z toho MK ČR 1.000.000,- Kč, Město Znojmo 500.000,- Kč, Jihomoravský kraj 375.000,- Kč, Elektrokov a.s. 200.000,- Kč)

V roce 2018 pokračovala oprava krovů a střechy kostela II. etapou a byla provedena oprava 1/5 střechy presbytáře kostela (vč. sanktusniku) a 2/5 střechy hlavní lodi kostela. Práce na opravě mohly probíhat pouze do dubna 2018 a poté až od října, jelikož tento objekt je současně prohlášenou evropsky významnou lokalitou NATURA 2000 s ohledem na výskyt velké letní kolonie netopýra velkého, a proto bylo možné práce zahájit až po „odstěhování“ této letní kolonie do jeskyní. Aby bylo možné provést opravu krovu a střechy, bylo nutno nejprve postavit lešení pro provádění prací, které současně zajistilo podepření římsy a bezpečnost chodců na přilehlé komunikaci. Jednalo se o opravu havarijního stavu barokní krovové konstrukce z r. 1655, která je nejstarší dochovanou ležatou stolicí na Moravě. V průběhu prací se potvrdil havarijní stav i na lodi kostela. Poškození krovu se v průběhu prací ukázalo výrazně větší, než předpokládala zpracovaná projektová dokumentace. Pro provádění těchto prací bylo nutné provést v půdním prostoru pomocné lešení nad klenbou kostela. Části zděné římsy, které byly výrazně vykloněny do ulice, byly staticky zajištěny pomocí železných pásoviny prokotvené současně do římsy a do obvodového zdiva. Dále byla provedena výměna laťování a pálené krytiny bobrovky, výměna klempířských prvků Cu a chemické ošetření dřevěných částí.

Zámek Břežany (klášter sester sv. Hedviky a Domov pro osoby se zdravotním postižením) – I. etapa opravy střechy a krovu (1.389.000,- Kč)

Byla provedena I. etapa opravy krovů a střechy severního křídla zámku, a to v roz-sahu cca 35% střechy severního křídla zámku. Aby bylo možné zahájit a provést opravu krovu a střechy, bylo nutno nejprve postavit pomocné lešení a zajistit okolí stavby pro provádění prací z důvodu bezpečnosti klientů Domova pro osoby se zdravotním postižením. Jednalo se o opravu havarijního stavu krovové konstrukce, která byla a na neopravené části objektu stále je, hloubkově napadena dřevokaznými škůdci, hnilobou a dřevokaznou houbou. Napadení je aktivní, na mnoha místech silně progresivní a navíc dochází k celkové destrukci dřevní hmoty v oblastech spojů, což by v případě extrémních klimatických vlivů mohlo dojít k destrukci některých částí. Dále byla provedena výměna laťování a dožilé pálené krytiny bobrovky, výměna klempířských prvků z Cu, chemické ošetření dřevěných částí a výměna hromosvodu.

Kostel Nanebevzetí P. Marie v Tasovicích – II. etapa opravy střechy věže vč. výměny krovové konstrukce (711.000,- Kč)

Byla dokončena oprava střechy a krovu věže kostela. Jelikož nebylo v silách vlastníka provést opravu střechy věže v jedné etapě (v roce 2017), zůstalo okolo věže postaveno mohutné lešení a bylo nutno co nejdříve práce provést a dokončit, jelikož stav zakrytí nové krovové konstrukce a bednění plachtami byl pouze provizorní.

V roce 2018 bylo provedeno nové oplechování střechy věže plechovou krytinou z lakovaného plechu v barvě tmavě-červená. Při opravě byl taktéž opraven hromosvod a provedeny další související práce (zednické výpomoci, lešení, zvedací technika apod.)

Kostel sv. Petra a Pavla v Hrádku – I. etapa opravy střechy věže kostela (872.000,- Kč)

Byla provedena I. etapa opravy střechy a krovu věže kostela. Po postavení lešení byla stávající plechová krytina demontována, jelikož byla opotřebovaná stářím, netěsná, na mnoha místech zatékalo, její povrch byl na mnoha místech prostřílen a byla v minulosti již několikrát po větrných poryvech opravována. Poté bylo demontováno bednění, které bylo napadené dřevokazným hmyzem, místy prohnělé

a deformované. Poté byla provedena výměna krovové konstrukce střechy věže. Zdravotní stav dřeva vykazoval vážné závady, a to hlubkové napadení dřevokazným hmyzem (tesaříkem krovovým a červotočem), hnilobou a místy i houbou. Stav krovu byl havarijní. Bylo nutno napadené a poškozené prvky dřevěných konstrukcí krovu vyměnit za tvarovou a hmotovou kopii. Následně všechny dřevěné části chemicky ošetřit proti dřevokaznému hmyzu a houbě. Byly vyrobeny a osazeny ramenáty, provedeno bednění a oplechování pouze části novou plechovou krytinou z měděného plechu na části cibuli. Při opravě byl taktéž opraven vrcholový kříž a makovice vč. povrchové úpravy pozlacení plátkovým zlatem.

Fara v Dyjákovících – statické zajištění fary (448.000,- Kč)

Po opravě havarijní konstrukce krovu bylo možné přistoupit k zajištění statiky objektu fary. Budova byla sepnuta po celém obvodu v úrovni stropů, na nárožích byly osazeny společné kotevní desky. Před sepnutím byly všechny trhliny zainjektovány. Následně provedeno sepnutí zdiva pomocí lan Monostrand a jejich předpjetí. Dalším kritickým místem byla patrová přístavba WC, která neměla dostatečné základy, které byly navíc výrazně prosycené vlhnutím a solemi, odkláněla se od budovy fary, vytrhávala se, způsobovala výrazné poruchy i v obvodovém zdivu fary a bylo nutno ji odstranit. Po postavení lešení bylo postupně odbouráno degradované zdivo, obnoveno původního tvarosloví fasády a zapravena střecha.

Kostel sv. Jiljí v Lukově – statické zajištění kostela (535.000,- Kč)

Před opravou byly na klenbě lodi výrazné poruchy, z nichž největší bylo prolomení ve vrcholu po celé délce lodi. Obdobně byly trhliny v záklenkách oken a v místě odtržení klenebních polí od obvodového zdiva. Stav bylo nutno označit za havarijní a hrozilo nebezpečí z prodlení. Byla provedena sanace pomocí příčných železobetonových žebér, které zesílily klenebné pásy. Dále byly všechny trhliny na klenbách sešity helikální výztuží a proinjektovány polymercementovou maltou. Stejně tak trhliny na žebrech v presbytáři byly opraveny pomocí helikální výztuže. Při provádění oprav bylo postaveno prostorové lešení a provedeno vždy provizorní podepření výdřevou.

Fara Božice – II. etapa opravy střechy a krovu a I. etapa statického zajištění (933.000,- Kč)

Byla provedena II. etapa opravy střechy fary – bylo opraveno cca 2/5 barokního střešního pláště farní budovy. Byly vyměněny dřevokazným hmyzem a hnilobou poškozené dřevěné části krovu, které byly nahrazeny tvarovou a hmotovou kopií, provedena výměna laťování, chemické ošetření krovu, výměna střešní krytiny, výměna klempířských prvků, oprava komínů a oprava hromosvodu. Dále byla provedena I. etapa statického zajištění objektu, a to zhotovení železobetonového věnce pod pozednicí a nosných zdí v půdním prostoru a ztužením objektu pomocí předepnutí v úrovni I.NP. Na nárožích byly osazeny společné kotevní desky pod omítku. Před sepnutím byly všechny trhliny v úrovni přízemí zainjektovány polymercementovou maltou a lokálně sešity helikální výztuží.

Kostel Zasnoubení Panny Marie v Mackovicích – III. etapa opravy střechy kostela – oprava střechy a krovu věže (471.000,- Kč)

Byla vyměněna dožilá krovová konstrukce, vyměněno bednění,

provedena chemická impregnace krovu proti dřevokazným škůdcům, vyměněna plechová krytina, opraven vrcholový kříž a makovice.

Fara Mikulovice – II. etapa opravy střechy a krovu (959.000,- Kč)

Bylo opraveno dalších cca 2/5 barokního střešního pláště farní budovy. Byla provedena oprava krovu - byly vyměněny dřevokazným hmyzem a hnilobou poškozené dřevěné části krovu, které byly nahrazeny tvarovou a hmotovou kopií, provedena výměna laťování, chemické ošetření krovu, výměna střešní krytiny, výměna klempířských prvků, oprava komínů (přezdění, omítky a nátěr).

Fara v Lubnici – I. etapa opravy střechy a krovu (601.000,- Kč)

Byla opravena cca 1/2 střešního pláště fary, a to na obytné části objektu. Byla provedena výměna krovu - vyměněny dřevokazným hmyzem a hnilobou poškozené dřevěné části krovu, které byly nahrazeny tvarovou a hmotovou kopií, provedena výměna laťování, chemické ošetření krovu, výměna střešní krytiny – pálené bobrovky, výměna klempířských prvků a oprava komínu.

Opravy dalších památek: restaurování varhan v kostele sv. Jiří ve Štítarech, obnova božích muk v Příměticích, výměna oken na faře ve Vrbovci, oprava interiéru fary v Lukově a další.

Celkové náklady oprav kostelů a far na znojemském a vranovském děkanství v roce 2018 činily 11.277.000,- Kč, z toho bylo uhrazeno 10.274.000,- Kč z neuvěřitelných 39 dotací a zbylých 1.003.000,- Kč farnostmi a dary.

Pro zajímavost uvádím i strukturu získaných dotací a příspěvků: Ministerstvo kultury ČR 6.235.000,- Kč (11 dotací), Jihomoravský kraj 2.493.000,- Kč (10 dotací), obce a města 900.000,- Kč (6 dotací) a příspěvky jiné 646.000,- Kč (12 příspěvků).

*Pavel Vlk, manažer stavebních investic
Biskupství brněnského*

Pozn. redakce: Kostel sv. Terezie v Lesné, o jehož opravě byla zmínka v ŽFZ č. 4/2018, se umístil na 3. místě v soutěži „Nejlépe opravená kulturní památka Jihomoravského kraje v roce 2018“. Správci kostela děkují všem za podporu.

Kostel sv. Mikuláše je jeho druhý domov

Pokud chcete poznat člověka, který dělá všechno rád a je spokojený tam, kde je, s radostí vám představím kostelníka od sv. Mikuláše. V sakristii vás s úsměvem uvítá Jan Branč, který letos slaví významná životní jubilea – 80 let života, 60 let manželství a 10 let kostelníčení u Svatého Mikuláše. Narodil se 15. 5. 1939 v Kuchařovicích. Vyrůstal v Hlubokých Mašůvkách, kde měli jeho rodiče hospodářství. Od 6 let začal ministrovat v kostele v Hlubokých Mašůvkách. S manželkou Marií má dvě děti – syna Rostislava a dceru Alenu. Vnoučata mají čtyři.

Jak jste prožíval svá ministrantská léta v Hlubokých Mašůvkách?

Rád vzpomínám na profesora Josefa Parmu, tehdejšího kněze. Profesor se mu říkalo, protože vyučoval mladé kněze. Za jeho působení se vybudovala přístavba kostela, Lurdská Jeskyně a Kalvárie. Tehdy jsem to jako školák hodně prožíval. Bylo krásné být u toho, když to v Mašůvkách vzkvétalo. Pátera Parmu potom přeložili. Zemřel poměrně mladý v 46 letech, protože mu komunisti nedali pokoj. Rád na něj a na Mašůvky vzpomínám. Tam odstartovala moje ministrantská kariéra." (dodává s úsměvem)

Jak jste se dostal ke kostelnické službě u Svatého Mikuláše?

S manželkou jsme chodili do kostela sv. Mikuláše léta. Pamatuji si to přesně. V roce 2009, týden před svatodušním hodem, jsem na procházce se psem potkal otce Jindřicha. Oslovil mě, jestli bych nechtěl dělat kostelníka. Oslovení mě potěšilo, ale odpověď jsem nedal hned. Řekl jsem, že se musím prvně domluvit s rodinou.

Jak na to manželka reagovala?

Moje žena Marie je velice trpělivá a hodná žena. Moc si jí považuji. Pán Bůh mi dal tu nejlepší ženu, jakou mohl, jsme spolu už šedesát let. Práce kostelníka je časově náročná. V neděli jsme v kostele od půl osmé do jedenácti. Když jsou křty, tak i do půl dvanácté. V sobotu, když jsou svatby a nebo pohřby, často vypomáhám i jako ministrant.

Co Vás na práci kostelníka těší?

Dělám to rád. Všechno dělám rád, svatby, křty, pohřby i ministrování. Je mi tu dobře. Je to můj druhý domov. Jsem spokojený tam, kde jsem. To podtrhněte, za tím si stojím! Jsou tu dobří lidé. Otec Jindřich je milionový člověk.

Co byste si přál?

Prosím Boha, aby mi dopřál zdraví, ať mohu ve své službě Bohu a lidem v kostele pokračovat.

Letos v květnu jste oslavil 80 let života. Jak proběhly oslavy?

Otec Jindřich mi poblahopřál v kostele při nedělní mši svaté. Z toho jsem měl největší

Kostelník od Svatého Mikuláše oslavil v květnu tohoto roku již své 80. narozeniny.

radost. Přáli mi všichni, otec Ladislav, Pavel, Willi a mnoho dalších. Všem bych chtěl moc poděkovat. Dostal jsem opravdu mnoho darů a přání. Děkuji.

Jaké je Vaše životní motto?

Moje celoživotní motto mě provází už od dětství. Často na něj vzpomínám. Jednou mi ho spolužačka napsala do památníku.

*Až jednou domov opustíš
a rady sobě nevíš,
tu vzpomeň si na sladké jméno Ježíš!*

Za rozhovor děkuje Eliška Juráková

Bůh má svoje metody

Je to už pomalu dva roky, co do znojemských městských farností nastoupil na svoje první kněžské místo nový kaplan, který zde vystřídal otce Martina Höniga, jenž přesídlil jako farní vikář ke Svatému Tomáši do Brna. Otec Ladislav Bublán, jehož příjmení se nejednomu farníku plete s příjmením druhého zdejšího kaplana otce Pavla Bublana, nám povypověděl nejen o svojí cestě ke kněžství.

Prvně krátký medailonek o Vás: kdy a kde jste se narodil, rodina, studium, svěcení, koníčky atd.

Narodil jsem se 19. března v roce 1982 v Mostištích, jako první ze čtyř sourozenců. Mám tři bratry, Martina, Jaroslava a Tomáše. Jaroslav už je ženatý, takže jsem dvakrát strejdou. Ze svého dětství si vzpomínám, že mne vždy bavila technika jakéhokoliv druhu, proto jsem si po absolvování Základní školy v Měříně podal přihlášku na jihlavskou Střední průmyslovou školu. Následovalo studium na VUT Brno v letech 2001 až 2006, obor Elektronika a sdělovací technika. Už ve druhém ročníku se ozvalo první volání ke kněžství, nicméně studia jsem úspěšně dokončil a po nich následovalo pět roků práce v jihlavské firmě Motorpal.

Avšak Bůh je věrný, proto v roce 2011, po uposlechnutí již silného volání ke kněžství, jsem podal přihlášku do Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci a nastoupil do Konviktu. V dalším studiu jsem pokračoval na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého, v letech 2012 až 2017. Na konci čtvrtého ročníku, v roce 2016, jsem přijal jáhenské svěcení. Kněžské svěcení 24. června následující rok. Svá kaplanská léta prožívám ve Znojmě ve farnosti sv. Kříže a sv. Mikuláše.

Čím jste chtěl být jako kluk?

Jak jsem už zmínil v medailonku, technika byla mým koníčkem, takže inženýrem. Bůh mi potom ve své dobrotě dopřál obě školy s tímto zaměřením úspěšně dokončit. U té druhé je dost možné, že vzal i vážně můj slib ve druhém ročníku, že školu nejprve dokončím a potom se půjdu připravovat na kněžství. Na tento slib jsem potom samozřejmě zapomněl.

Kdy jste se rozhodl pro kněžství?

Bůh má svoje metody a definitivní rozhodnutí pro kněžství přišlo až pátým rokem v jihlavském Motorpalu. Tehdy jezdil au-

tobus z Velkého Meziříčí přes Měřín do Jihlavy. S ním jezdil můj tehdejší vedoucí a jezdilo tam i jedno děvče z nedaleké vesnice. Občas jsem vzal auto i já a někdy ji dovezl do místa bydliště. Nebylo to ale nic vážného. Až jednou, bylo to právě okolo Vánoc, mě pozvala na kafe. A tehdy nastal můj velký vnitřní boj, kdy ve mně ono neustále odsouvané kněžství zvítězilo.

Jak Vaše rodina, přátelé a okolí přijalo Vaše povolání?

Moje maminka to už víceméně tušila. Zbytek rodiny k tomu postupně došel. Dokonce se našla i nějaká snaha mi to rozmluvit. Avšak Bůh se postaral o to, aby se to všechno proměnilo na obou stranách. Myslím, že jsem se už s přemlouváním od okolí nesešel. Když nad tím tak přemýšlím, vlastně se často divili. Například v Motorpalu to ale přijali celkem dobře a dodnes s nimi udržuji skvělá přátelství.

Co Vám na službě kněze přináší největší radost?

Určitě je to nejprve služba u oltáře. Potom služba zpovědníka, i když je někdy docela náročná. A do třetice je to individuální doprovázení a duchovní rozhovory. Vlastně mohu říci, že celé kněžství je velké dobrodružství, člověk si může v životě něco plánovat, ale jak říká Bible, mé cesty nejsou cesty vaše, vždy to dopadne k mému překvapení lépe, než jsem plánoval.

Když máte starosti, kam jdete pro radu a posilu?

Na prvním místě je to Ježíš. Jemu vše odevzdat a vše obětovat. Po lidské stránce je potom nesmírně důležité mít dobré vztahy s lidmi okolo vás, s rodinou, s kněžími. Není vůbec špatné řešit věci hned nebo se někomu svěřit co nejdříve. Zkrátka nenechat v sobě kvasit nějaký problém. Jedině tak si člověk ušetří spoustu duchovních problémů a jiných následků.

Co myslíte, že je pro dobré fungování farnosti důležité?

Myslím si, že na prvním místě je důležité usilovat o náš společný cíl a to je Bůh. Od něj se totiž odvíjí vše dobré a jediné na něm lze život stavět. Dále jsou to důležité vzájemné vztahy mezi lidmi, protože kde by to nebylo, nelze mnoho budovat. Další věcí je nechat si poradit, či se nechat i napome-

Otec Ladislav přijímá 24. června 2017 kněžské svěcení z rukou biskupa Vojtěcha. | foto archiv respondenta

nout. Zkrátka není vůbec špatné mít i mnoho pozemských andělů okolo sebe.

Kdo je Vaším vzorem a inspirací? Máte oblíbeného svätce?

Mým vzorem je Jan XXIII. Byl to nesmírně hluboký a zároveň radostný člověk. Můžeme si u něj všimnout jeho obrovské důvěry v Boží pomoc, i přes nelehké překážky, které mu byly neustále kladeny. Byl to papež s otevřeným srdcem pro všechny a byl poněkud jiný než jeho předchůdci. Nebál se totiž navštěvovat místa, kterých se někteří papežové báli. Bůh ho neustále provázel, našel jsem u něj spoustu skvělých Božích zásahů. Například přispěl k zažehnutí karibské krize, kde z přítomnosti Ruska v karibských vodách hrozila jaderná válka. A ta inspirace? Jeho pokora před Bohem.

Kněží ubývá. Čím myslíte, že to je?

Není to tím, že by Bůh nevolal. Povolání jsou stále, bohužel lidé světa nemají často odvahu říci ano. Ostatně byl jsem na tom podobně. Pokušitel totiž člověku nalhává, že ho Bůh o něco připraví, že nebude šťastný. Opak je pravdou, je třeba pozvat Boha na první místo, jediné tak se srdce člověka uklidní a najde pravdu o svém místě zde na zemi.

Co byste vzkázal těm, kteří váhají, jestli vstoupit do semináře?

Tady bych vzkázal jen velice krátce, aby se nebáli uposlechnout volání svého srdce. Říká se totiž jedna hluboká pravda a chápu ji stále více: „Srdce má své důvody, které rozum nechápe“.

ptala se Eliška Juráková

Varhanická rodina se představuje

V našem seznamování s varhaníky jsme tentokrát o rozhovor požádali celou varhanickou rodinu. Drahomíra Duroňová, její dvě dcery Kristýna a Tereza a synovec Jaroslav Kosík doprovází nebo doprovázeli na varhany mše svaté u Svatého Kříže. Do této rodiny patří i strýc Ladislav Pospíchal, toho si ale necháme na příště.

Na začátek něco krátkého o vás: co děláte, koníčky, jak dlouho hrajete...

Kristýna: Jsem momentálně na mateřské dovolené. Máme dva kluky, toho staršího vedu k varhaničení. Zatím umí vyjít na kůr a občas uprostřed kázání říct, že chce kakat ☺. A strašně rád mi něco říká, když zrovna zpívám žalm. Ale má to na kůru (snad) rád. Jsem vdaná ve Vizovicích, kde taky hrávám na varhany při mších.

Terezie: Na klavír hraji od pěti let a na varhany od 12. Chodila jsem do scholy, kterou měl pod palcem otec Angelik. Chodím na vysokou školu v Brně.

Drahomíra: Jsem dětská lékařka, toho času asi 1,5 roku v důchodu, ale ještě pracuji na úvazek 0,3. Koníčky: moje rodina, domácí práce, zahrádka.

Jaroslav: Jsem ženatý, máme dvě děti – holku (3 r.) a kluka (1 r.). Bydlíme v Jindřichově Hradci, kde hrávám na varhany a zpívám v chrámovém sboru. Pracuji v projekční kanceláři a mezi mé záliby patří sport, turistika, klavír a samozřejmě varhany.

Na úvod bych ráda věděla, kdo je váš oblíbený varhaník?

Kristýna: Moje sestra ☺.

Terezie: Moje sestra ☺.

Jaroslav: Když se občas dostanu do Znojma, tak si rád poslechnu Martu Entlerovou. Její hraní při liturgii je pro mě velmi inspirativní.

Jaká byla vaše první varhanická zkušenost?

Kristýna: To si pamatuju velice přesně. Bylo mi asi pět a pan Nešetřil mě občas nechal zahrát „Kočka leze dírou“ na slabý rejstřík po mši ☺. Pak jsem chodila na klavír do LŠU k paní učitelce Plachetkové, nejdřív první cyklus, pak rok varhan u paní učitelky Paulenkové a pak jsem ovšem zase zběhla na klavír, protože se mi po něm stýskalo. Někdy kolem mých třinácti nás otec Angelik přemlouval, že bychom měli využít toho, že umíme na klavír, a začít doprovázet mše varhanní hrou. No... dost jsem se té myš-

lence bránila, ale nakonec jsem se rozhodla, že to zkusím. Musím říct, že se mi to zalíbilo a jsem ráda, že jsem se tenkrát rozhoupala a začala.

Terezie: Já v podstatě chodila na kůr s mamkou nebo ségrou, když hrály. Pamatuju si, že mě jednou mamka nechala zahrát úplně na konci mše jednu mariánskou, kterou jsem dlouho cvičila. Akorát jsem se v půlce přehlídla o řádek a hrozně zpanikařila a samozřejmě přestala hrát. Pak jsem se bála slézt z kůru mezi lidi ☺. Co se týče otce Angelika a jeho návrhu, abychom se zařadily mezi varhanice, bránila jsem se zuby nehty.

Drahomíra: Začala jsem hrát od 7 let, k varhaničení mě přivedl pan Nešetřil, který mě též učil hrát na klavír. Zpočátku to bylo samozřejmě dost neumělé, ale myslím, že lidé byli trpěliví a nechali mě hrát.

Jaroslav: Já jsem začínal hrát na varhany u sv. Kříže až v 18 letech a na začátky si dobře pamatuji. Samozřejmě jsem dělal spoustu chyb, které dělám stále. Vzpomínám si například na svoje první mše, to jsem hrál například píseň 512, ale o oktávu výš. Nebo 516 asi 2x pomaleji. Lidem v la- vicích to muselo trhat uši ☺.

Mění se vaše hra nebo přístup k ní s věkem a odehranými léty?

Kristýna: Na začátku v těch třinácti, čtrnácti letech jsem hrála pouze rukama, bez pedálů, jednoduché noty a bez zpěvu. Postupně se mi dařilo přidávat zpěv i hru na pedály. Nejdřív třeba jen jeden základní tón, pak dva, tři... Musím se přiznat, že bych měla více trénovat, v současné době to bohužel moc nestíhám. No a taky se mnou kluci chtějí vždycky trénovat, a to je potom docela divočina ☺.

Terezie: Čím déle hraju, tím míň nervózní jsem. Toť vše.

Drahomíra: Už je to nějaký rok, co jsem hru na varhany předala mladším, takže bych teď měla více cvičit.

Jaroslav: Asi obojí. Hlavně už není tolik času na přípravu, což mě samozřejmě štve, protože pak ta hra podle toho vypadá. Ale se dvěma malými dětmi doma už se to těžko kloubí.

Udělujete si vzájemně v rámci rodiny rady, výtky nebo pochvaly za varhaničení?

Kristýna: Ano, udělujeme si všechno ☺.

Terezie: Joo ☺.

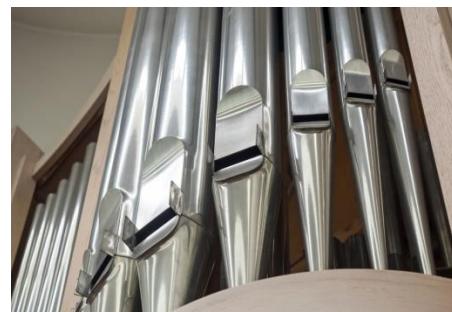
Drahomíra: Ano.

Jaroslav: Dříve jsem míval poznámky i pochvaly, nyní už jen chválím.

Kristy, hráváš taky ve Vizovicích. Jaký vnímáš rozdíl mezi hraním ve Znojmě a ve Vizovicích?

Pominu technické věci. Pro mě je největší změna olomoucký dodatek ke kancionálu.

Nové písně ještě všechny neumím, zatím spíše stále žiju z těch „starých“. A ve vizovické farnosti samozřejmě také mají své oblíbené kancionálové hity a některé písně naopak nejsou zvyklí zpívat, například krásnou 312 „Nedejme se k spánku svěsti“. Takže se vzájemně postupně doučujeme, já i farníci ☺.

Jardo, Ty hraješ v Jindřichově Hradci, jak je to u Tebe?

Rozdíl je vždycky, na každé varhany se hraje trochu jinak. Ale jelikož už ve Znojmě téměř nehraju, tak jsem si už v Hradci zvykl ☺.

Paní Duroňová, přála jste si, aby obě vaše dcery hrály na varhany?

Určitě ráda jsem, myslím, že lidé by měli využívat své vlohy, kdybych viděla, že k tomu nemají nadání, tak bych je jistě nenutila.

Co rádi hrajete?

Kristýna: Mám velmi ráda například Olejníkovy žalmy, mariánské litanie, z kancionálu mám své oblíbené v každém období, jako každý varhaník. Třeba adventní Dej rosu nebo nad námi, pak Michnovy písně, postní 312 a nejoblíbenější je asi 712 Klaním se Ti vroucně.

Terezie: Všechno, co jsem dlouho nehrála během roku. Mám ráda Velikonoce, hlavně Bílá sobota je pro mě nejhezčí z hlediska hraní a zpěvu.

Drahomíra: Myslím, že ve všech liturgických obdobích jsou písně, které člověk hraje radši, ale nejradyji mám písně tzv. sedmistovky – k Pánu Ježíši nebo mariánské.

Jaroslav: Co se týče písní z kancionálu, tak jich mám oblíbených spoustu, např. 130, 221, 311, 401, 715, 811, 829, loretánské litanie ad. Z preludií např. Bacha, J. V. Ra-thebera ad.

K varhaničení patří i zpěv. Vnímáte to jako součást, nebo byste raději jenom hráli?

Kristýna: Zpěv mi nevadí, zpívám ráda.

Terezie: Pro mě je to už součástí varhaničení. S Kristýnkou jsme obě prošly scholou, takže zase tak velká změna to pro nás nebyla, zpívat při mši.

Drahomíra: Já jsem velmi ráda zpívala a myslím, že to k varhaničení patří.

Jaroslav: Myslím si, že pokud varhaník může, tak by měl zpívat, aby podpořil ostatní. Ale bývá to obtížnější, hlavně druhou a další sloky, které jsou psány bokem.

Stává se někdy, že by si vás lidé pletli?

Kristýna: Myslím, že ani ne.

Terezie: Pořád. Alespoň když jsme ještě

hrály všechny tři ve Znojmě, tak si někdy lidé pletli, kdo z nás zpívá.

Drahomíra: viz Terezia.

Varhaničení je koníček, služba, povolání nebo...?

Kristýna: Je to pro mě radost a jsem ráda, že jsem tenkrát začala a pokračuju doteď. Když jsem vdaná tak daleko od rodného kraje, tak jsem taky vděčná za to, že mě to

také víc přitáhlo mezi lidi vizovické farnosti.

Drahomíra: Hrála jsem ráda a brala jsem to jako poctu, privilegium, že se mohu podílet na průběhu mše svaté.

Jaroslav: Myslím si, že varhaničení je hlavně službou. Musí být ale i koníčkem, musí to člověka bavit a mě to baví hodně.

za rozhovor děkuje Eliška Juráková

Premonstráti ve Znojmě?

Premonstráti ve Znojmě byli od roku 1190, kdy byl založen loucký klášter. Tento klášter byl pak zrušen císařem Josefem II. roku 1784. Klášter už obnoven nebyl, až roku 2003 přišli 2 premonstrátské kněží z pražského kláštera na Strahově působit ve farnosti Znojmo-Louka a v blízkém okolí. Klášter už obnoven nebyl, farnost není klášterní, ale diecézní. Premonstráti zde byli po domluvě strahovského opata a brněnského biskupa jako výpomoc diecézi ve farnostech, které měly určitou premonstrátskou historii. Nyní, po 16 letech, premonstráti pravděpodobně odcházejí. Proč?

K našemu poslání patří kněžská práce ve farnostech. Protože jsme ale řeholníci,

máme žít a působit v komunitě, nikoli jako jednotlivci. V současnosti nás není příliš málo, ale přece jen nás ubývá. Někteří kněží stárnou, někteří umírají, někteří jsou nemocní – v těchto dnech jednomu našemu faráři v jiné farnosti (48 let) diagnostikovali akutní leukémii. Mladí sice přicházejí, ale ne v dostatečném množství. V loňském roce jsme na Strahově zvolili nového opata a dochází k určité reorganizaci a přesunům. Záměrem je posílit komunitu přímo ve Strahovském klášteře a potom především ve farnostech, které jsou přímo naše a za které máme jako klášter zodpovědnost. Znojmo-Louka naše není, je to farnost Brněnské diecéze, kde jsme jen na výpo-

moci. Proto přišlo rozhodnutí, kterého je mi líto, ale respektuji je a částečně chápu, že Znojmo jako premonstráti opustíme. Toto by se mělo stát letos během srpna.

Tato zpráva se již začala Znojmem šířit, rád bych to tedy takto vysvětlil. Je to v určitém předstihu, ještě se do té doby může stát cokoli, i nečekaného, takto se s tím ale počítá. Pokud se tedy vše skutečně, jak je v plánu, tak chci tímto Pánu Bohu i vám všem poděkovat za opravdu krásných 16 let na Znojemsku. Setkat se se mnou budete moci případně v naší farnosti v Jihlavě.

P. Marian Husek

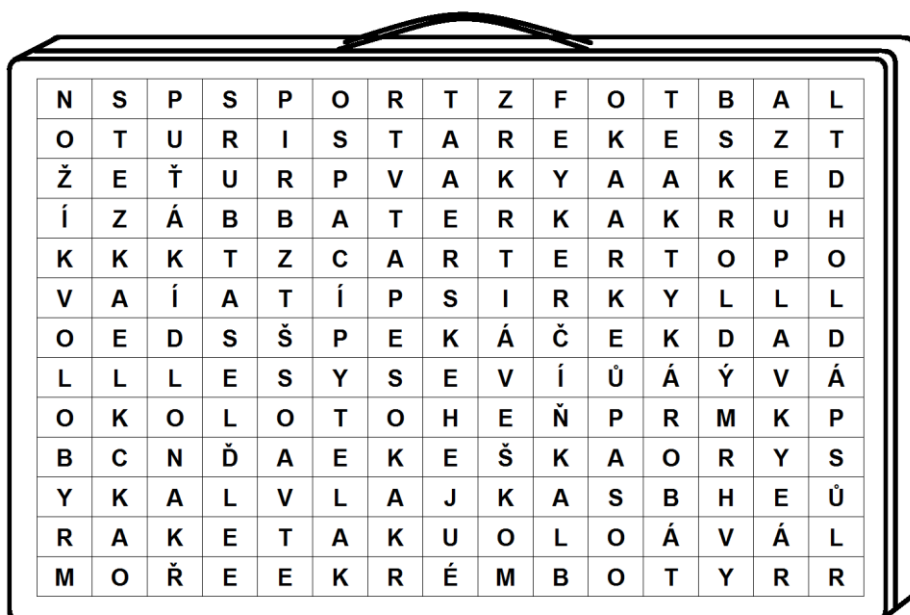
FARⁿⁱŘIŠTĚ

Milá farišťačatata!

Jistě už se těšíte na čas prázdnin, které strávíte někde u vody nebo běháním po horách či lese. My jsme ale mysleli za vás i trochu dál: co když bude pršet? Ha! Pak přijde naše všemi milované Farišťa k duhu. Po vyškrtání všech uvedených slov v této osmisměrce (slova mohou být napsána všemi možnými směry) zbydou vám jen oči pro pláč. Nééé, přeci písmena, která doplní toto prastaré zálesácké moudro:

Pokud se někdy ztratíte v lese, kompas vám pomůže...

Vaši PaKLiCi

baterka	mýdlo	špekáček
bobr	nožik	sport
boty	oheň	srub
deka	pádlo	stezka
fotbal	pes	sůl
keška	plavky	svetr
kolo	pohár	sysel
krém	puták	táborák
kruh	raketa	tretra
kůň	rybolov	turista
les	rys	vaky
lod'	sekera	vlajka
louka	sirky	vlak
moře	spací pytel	zavazadlo

Senioři obdivovali Lichtenštejny

Na výlet do Valtic jsme se vydali 25. dubna. Počasí nám ten den opravdu přálo. Narozdíl od předchozích i následujících dní nám krásně svítilo sluníčko a bylo poměrně teplo. Od cesty nás neodradila ani vlaková výluka. V Novosedlech jsme přestoupili na autobus a ten nás dovezl až do cíle naší cesty.

Původně jsme měli v plánu navštívit bylinkářskou zahradu, ale po telefonátu jsme se dozvěděli, že bude otevřená až od 1. května. A tak jsme šli na prohlídku zámeckého parku a interiérů zámku. Kdo zde byl poprvé, a byla nás většina, toho překvapila rozlehlost celého zámeckého areálu. Zakoupili jsme si vstupenky a protože nám prohlídka začínala až v 11 hodin, mohli jsme si dát ještě na nádvoří kávu.

Zámek Valtice držel rod Lichtenštejnů od roku 1395 až do roku 1945. Navíc do roku 1920 náleželo město do oblasti Dolních Rakous. Silným motivem pro rozvoj valtického zámku byla ztráta rodového majetku v blízkém Mikulově v roce 1560. Na původní hrad ve Valticích navázala čtyřkřídlá renesanční budova.

Kolem poloviny 16. století byl původní středověký hrad stavebně rozšířen severozápadním směrem. V této části vznikla palácová stavba, o jedno podlaží vyšší než stávající objekty. Další stavební úpravy zahrnovaly vybudování nové jízdárny a vstupní brány s dvojitými věžemi. Před zámkem tak vznikl čestný dvůr, oddělující rezidenci od města. Ve městě došlo roku 1605 k založení kláštera Milosrdných bratří, kte-

ří zde založili při svém konventu skromný špitál o 6 lůžkách a za knížete Karla Eusebia v 60. letech 17. století byl přestavován. Tyto budovy slouží i v dnešní době jako nemocnice. Ze stejné doby, tedy z let 1631–1671, pochází i kostel Navštívení Panny Marie, který je dominantou a protiváhou světské moci, kterou představoval zámek. I do chrámu jsme měli možnost nahlédnout přes mříž předsíně. Vyznačuje se také skvostnou výzdobou.

Vlastní prohlídkou komnat zámku jsme byli všichni okouzleni. Obdivovali jsme malířské dílo z roku 1639 i štukovou výzdobu hlavního sálu z roku 1657. Od parketu a přes stěny z nádherných tapet jsme byli překvapeni, jak na tehdejší dobu byla tato šlechta moderní. Třeba vyhříváné vany, topení v zámku a splachovací záchody patřili už tenkrát k jeho vymoženostem. Také veškerou dešťovou vodu už tenkrát zadržovali a používali k zalívce rostlin v parku i k jinému užitku. Na svých polích i v lesích hospodařili ekologicky.

Po prohlídce zámku jsme se prošli ještě zámeckým parkem a kolem bylinkové zahrady, kam jsme koukali pouze přes plot, jsme se vrátili do města. Po obědě v pěkné restauraci už vedla naše cesta k autobusu na cestu domů. Věřím, že naše 13členná skupinka, která tento výlet absolvovala, byla spokojena a může návštěvu Valtického zámku všem doporučit. Stojí to opravdu za to.

Milan Šoba

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Milí přátelé humoru!

Dodnes se rád dívám na filmy o Indiánech. Vinnetou - to je moje gusto. A tak dnes dva vtípky ze staré indiánské slávy:

Dva Indiáni jdou na návštěvu do města bledých tváří. Staví se i na občerstvení v saloону.

První z nich hodí do sebe sklenku whisky a řekne: "Uf!"

Druhý z nich také do sebe hodí sklenku whisky a také řekne: "Uf!"

První vypije druhou sklenku a řekne: "Uf!"

Druhý následuje prvního, vypije druhou sklenku a praví: "Uf!"

První vypije třetí sklenku ohnivé vody a řekne: "Uf!"

Druhý nechce zůstat pozadu, vypije třetí sklenku a dí: "Uf, uf!"

První se zvedne a říká: "Už ti to moc kecá, jdeme domů!"

Mladý Indián přijde k náčelníkovi:

"Náčelníku, proč mají běloši tak pěkná jména: George, John, Bill a my Indiáni tak ošklivá?"

Náčelník na to: „Naše jména se ti nelíbí? Třeba Ranní rosa?"

"To se mi líbí."

"A třeba Šedý vlk?"

"To se mi také líbí."

"Tak o co ti vlastně jde, Smrdutý skunk?"

Stálou radost Vám rád přeje o. Pavel

Je třeba si připomenout a pak ... žít dál!

Ze vzpomínek na P. Jana Formánka

(*18.3.1923, svěcení 5.7.1949, +19.4.1989)

Dne 31.3.2019 jsme si společně připomněli 30 let od úmrtí P. Jana Formánka, který dlouhých 30 let působil ve farnostech Dyjákovičky, Chvalovice, Vrbovec.

Při této vzpomínce jsme poděkovali za povolání kněží ve službě Bohu.

Pozvání do Dyjákoviček přijal synovec P. Formánka, duchovní otec a učitel vyšší odborné školy sociálně pedagogické a teologické-JABOK v Praze, Mgr. Michael Martinek, Th.D. V nedělní promluvě nám několika slovy oživil těžkou dobu v pohraničí, kdy zde jeho strýc působil. Díky tehdejšímu režimu se dostal za hranice asi jen dvakrát, což nebylo vůbec jednoduché a běžné tak, jako dnes. A pro mladší generaci dnes už nepochopitelné, ale přesto možné.

A přestože byl městské dítě, staral se o tři vinohrady. Učil se nově pěstovat víno, ošetřovat stromy, nakoupil si proto spoustu knih. V každém věku a době se totiž člověk může něčemu novému naučit. Dovedla

ho k tomu snaha být v blízkém kontaktu s lidmi. Jeho stálá touha po poznání pokračovala ve studiu teologie, nepřestával ve vzdělání. Přípravoval různé exercicie, i duchovní cvičení pro sestry na Hradišti. Ze všeho si dělal pečlivě výpisky a poznámky, které se později našly při vyklizení fary.

Byl také velký milovník umění. Z dob jeho působení se v kostele sv. Víta v Dyjákovičkách zachoval ambon a obětní stůl. Tato díla jsou od známých výtvarníků Bedřišky Znojemské a jejího manžela, s kterými se také osobně znal. Rovněž i pomník na zdejších hřbitově, kde je pochován a kde jsme se po mši svaté sešli ke krátké modlitbě. Od místních farníků měl P. Martinek připravené pohoštění na místní faře, kde nemohlo chybět ani víno od zdejších vinařů. Obzvláště potěšen byl potom z vína z vinohradu, který obdělával jeho strýc a kam mu často také chodil pomáhat. Potěšující zpráva byla, když jsme se

P. Jan Formánek se svou sestrou Marií na brněnském výstavišti asi r. 1976

dozvěděli, že má v rodině pokračovatele z řad kněží, opět svého synovce.

P. Formánek přemýšlel o tom, co se děje a proč se to děje, jak správně reagovat a všem nám zanechal tento odkaz: „Nemylte se, není to tak, jak vám mnozí říkají např. z televize apod. Ptejte se, co je Boží záměr, studujte a hledejte, jak žít svou křesťanskou víru.“

Alena Vodáková

Stalo se – krátce

Nová znojmská spasitelka se představuje

Moje meno je sestra **Nicole Maria Vannayová**. Narodila som sa a vyrastala v Bratislave. Predtým, ako som vstúpila k Spasiteľkám, som sa venovala tancu a práci s deťmi. Noviciát som absolvovala v Nemecku, počas ktorého som sa na chvíľu objavila tu v Znojme. Teraz ma budete stretávať ako pastoračnú asistentku a deti na hodinách náboženstva.

Postní almužna 2019

V letošním postním období 2019 se ke starobylé postní tradici – almužně připojili farníci z celého Znojemska a po celou dobu postní vkládali do papírových kasiček (postniček) drobné i větší částky místo požitku, který si v postní době odřekli. Celkem se tak v 386 pokladničkách vybralo 159.959 Kč. Poděkování patří všem kněžím i věřícím za jejich dobrosrdečnost a za to, že tuto sbírku podpořili ve svých farnostech. Výtěžek Postní almužny věnuje Oblastní charita Znojmo na léčbu vážně ne-

mocných a umírajících dětí na Ukrajině. Všem, kdo jste si něco ze svého odřekli a přispěli jste druhým, ať Bůh odplatí. (*Oblastní charita Znojmo*)

Po proudu plavou jenom chcíplé ryby

Karmelitánské nakladatelství vydalo knihu rozhovorů s bývalým farníkem od Sv. Kříže Robertem Dojčářem. Kniha dává nahlédnout do života jednoho muže ve středním věku, který se probíjí všednodenním životem jako my všichni. Který hledá, co znamená být člověkem, manželem, otcem a křesťanem v dnešním světě. A svoje vzestupy i pády popisuje se sympatickou otevřeností. Rozhovor s ním přináší neotřelý úhly pohledu na propojení křesťanské víry a psychické stránky člověka. (*KN*)

MUDr. Robert Dojčár (nar. 1973) je křesťanský psychiatr, primář mužského oddělení Psychiatrické léčebny ve Šternberku. Specializuje se na pomoc v oblasti duchovního rozlišování a je zapojen do projektu farních evangelizačních buněk ve farnosti Dolany u Olomouce.

VÝROČÍ

3. července uplyne 40 let od smrti **Mons. KLEMENTA KRAMERTA** (1909-79), který působil jako kaplan u Sv. Mikuláše ve Znojme. Na kněze byl vysvěcen v roce 1936 a po válce musel jako německý duchovní odejít do Rakouska. RIP

5. července uplyne 80 let od kněžského svěcení **R.D. JANA SAMKA** (1914-94), který v letech 1966-68 spravoval farnost sv. Kříže a následně až do roku 1977 farnost Přímětice. V letech 1948-53 byl vězněn v Jáchymově. RIP

15. července uplyne 105 let od narození **P. JAKUBA ZEMKA OP**, odvážného obhájce pravdy proti komunistické zvlášti, který byl v letech 1946-48 převorem dominikánského kláštera ve Znojme. V letech 1948-60 byl z politických důvodů vězněn. RIP

3. srpna oslaví 55. narozeniny **R.D. MAREK HLÁVKA**, který v letech 1991-97 působil jako duchovní správce farnosti Dyjákovičky. Od roku 2007 spravuje farnosti Veverská Bítýška a Lažánky.

Pravidelné mše svaté ve Znojme

	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
Sv. Mikuláš	9.00						
Sv. Kříž	8.00 10.00	18.00	18.00	18.00	18.00	17.00	18.00
kaple sester dominikánek		7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00
Sv. Jan Kř.		8.00	8.00	8.00	8.00	8.00	
Sv. Alžběta	11.00						
Sv. Michal	18.00						
Louka	8.00			18.00			
Přímětice	9.30	18.00				18.00	
Hradiště	10.30					8.00	
pečovatelský dům Vančurova 17							9.00
nová nemocnice							14.30

Pravidelný program ve znojmských farnostech

Setkání katechumenů každou neděli v 9 h v sále kláštera u Sv. Kříže | **Mše sv. s programem pro děti** – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Adorace** – každý čtvrtek od 20 do 21 h u Sv. Mikuláše | **Setkání katechumenů** každou neděli v 9 h v sále u Sv. Kříže (začíná se 23.9.), opakování ve čtvrtek v 17 h u Sv. Mikuláše | **Setkání dětiček a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce; každé úterý v 18 h v přímětické hřbitovní kapli | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Přímětích | jednou za 14 dní v neděli v 19 h na faře v Přímětích – rozjímání nad Písmem | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce

(po mši sv. v 19.30 h) | **Zkoušky schůly** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici v přednáškovém sále (možnost přinést sv. přijímání na pokoj)

Kontakty na znojmské farnosti

Římskokatolická farnost u kostela sv. Mikuláše, Znojmo

Mikulášské náměstí 62/13, 669 02 Znojmo

Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo

Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo

duchovní správce: Mons. Jindřich Bartoš

tel.: 603 290 082, e-mail: jindrichbartos@seznam.cz

kaplan R.D. Ladislav Bublán

tel.: 605 186 648, e-mail: xbulano0@seznam.cz

kaplan R.D. Pavel Bublan

tel. 723 843 409, e-mail: pavelbublan@seznam.cz

web: www.farnostznojmo.cz

Římskokatolická farnost Znojmo – Louka

Loucká 3622/29, 671 81 Znojmo

duchovní správce: P. Marian Jiří Husek OPraem.

e-mail: info@farnostlouka.cz, tel.: 736 523 600

web: www.farnostlouka.cz

Římskokatolická farnost Přímětice

Prokopa Diviše 18/12, 669 04 Znojmo 4 – Přímětice

duchovní správce: R.D. Jindřich Čoupek

e-mail: farnostprimetice@seznam.cz

tel.: 722 752 154 – R.D. Marek Coufal

web: www.farnostprimetice.cz

Římskokatolická farnost Znojmo-Hradiště

Křížovnická 3071/26, 669 02 Znojmo

duchovní správce: P. Josef Hudec O.Cr., tel.: 732 586 126

Kalendář akcí

9.6. Ne	BOŽÍ HOD SVATODUŠNÍ – mše sv. jako v neděli měsíční modlitba v popické kapli v 15 h (místo 16.6.), pěší odchází ve 14 h z Kraví hory	7.7. Ne	HLAVNÍ POUŤ V HL. MAŠŮVKÁCH , mše sv. v 6.00; 7.30; 9.00; 10.30 h, v 8.30 růženec, 12.00 koncert pro poutníky, 13.00 křížová cesta na Kalvárii, 14.00 svátostné požehnání poutní mše sv. ke cti sv. Cyrila a Metoděje v Havraníkách v 10 h (v Šatově, Hnanicích ani Konicích mše sv. nebude)
10.6. Po	Svatodušní pondělí, svátek Panny Marie, Matky Církve poutní den u obrazu P. Marie v kostele sv. Kříže – mše sv. u Sv. Kříže v 8 h a v 18 h	14.7. Ne	měsíční modlitba za víru v příhraničí v 15 h v popické kapli POUŤ KE SV. MARKÉTĚ V PŘÍMĚTICÍCH – mše sv. v 9 h, od 15.30 farní odpoledne se skupinou Květinka na farním hřišti
13.– 15.6.	kostel sv. Antonína na Hradišti: denně v 17.30 h růženec, v 18 h mše sv., pobožnost ke sv. Antonínu	21.7. Ne	poutní mše sv. v kapli sv. Eliáše na Hradišti v 10.30 h
14.6. Pá	mše sv. pro děti s programem na závěr roku v 17 h u Sv. Kříže	28.7. Ne	POUŤ U SV. JAKUBA V KONICÍCH v 15 h, mši sv. bude celebrovat opat premonstrátského kláštera na Strahově Daniel Peter Janáček, po mši sv. přátelské posezení s hudbou a občerstvením u kostela
15.6. So	poutní mše sv. v 16 h v kostelíku Nejsv. Trojice v Oblekovicích-Bohumilicích v předvečer svátku Nejsvětější Trojice	2.8. Pá	slavnost PORCIUNKULE v kostele sv. Jana Křtitele – mše sv. v 8 a 17 h, celý den adorace, sv. zpověď 7–12 h a 15–18 h, (u Sv. Kříže mše sv. nebude)
16.6. Ne	slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE mše sv. v Kuchařovicích ke 120. výročí založení místního hasičského sboru v 11 h pouť u Sv. Antonína na Hradišti: 14.30 růženec, 15.00 mše sv.	3.8. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h (P. Pavel Lazárek), autobus ze Znojma v 17 h
20.6. Čt	setkání seniorů (KLAS) v 9 h na faře u sv. Kříže – závěrečné setkání slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ mše sv. s průvodem do kláštera v 18 h u Sv. Kříže, v Louce v 18 h	4.8. Ne	mše sv. na Novém Hrádku u Lukova v 18 h; (parkování nejbližší u lesa při cestě od bunkru mezi Podmolím a Lukovem)
21.6. Pá	koncert ke dni hudby v 19 h u Sv. Michala – Znojemský komorní orchestr, Minima	8.8. Čt	svátek sv. Dominika , u Sv. Kříže celodenní výstav Nejsv. Svátosti, mše sv. v 8 a v 18 h (jinde mše sv. nebude), od 15 h sv. zpověď
22.6. So	svěcení jáhnů a nových kněží v 9 h v Brně na Petrově	11.8. Ne	poutní mše sv. v kostele sv. Hippolyta na Hradišti v 10.30 h
23.6. Ne	oslava Božího Těla s adorací před kostelem v 9 h u Sv. Mikuláše poutní mše sv. v Mašovicích v 9 h sbírka na kněžský seminář primiční mše sv. v 15 h ve Slavonicích (novokněz Štěpán Trčka) koncert evangelické církve v 16 ve Svatováclavské kapli	15.8. Čt	slavnost NANEBEVZETÍ P. MARIE, poutní mše sv. v Louce v 18 h., mše sv. u Sv. Jana Kř. v 8 h, u Sv. Kříže v 18 h
26.6. St	modlitební setkání s rakouskými věřícími u Svatého Kamene za Hnanicemi (Hl. Stein) v 19 h (autobus nepojede)	17.– 18.8.	VÝSTAVA JIŘIN A MEČÍKŮ v Louce, otevřeno 9:00–11:30 a 14:00–18:00
28.6. Pá	slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 17 h u Sv. Kříže VEČER CHVAL v 19.30 h u Sv. Jana Kř. (o uspořádání Večera chval jinde je možné požádat na: chvaly@resonate.cz, info na: www.resonate.cz nebo www.vecerychval.cz)	18.8. Ne	poutní mše sv. na hradě Bitově v 11 h, v 10.45 h průvod od studánky měsíční modlitba v popické kapli v 15 h
29.6. So	250. VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA V CITONICÍCH s požehnáním sochy sv. Petra a jejím umístěním do Boží muky, mše sv. ve 14:00 (opat Marian Rudolf Kosík)	20.–24.8.	19. PĚŠÍ POUŤ ZE ZNOJMA NA VELEHRAD
30.6. Ne	oslava 160 let kongregace sv. Hedviky a 200 let od dostavby zámku v Břežanech v 10 h – o. biskup Vojtěch	24.8. So	závěrečná poutní mše sv. na Velehradě v 11.30 h
5.7. Pá	slavnost SV. CYRILA A METODĚJE , mše sv. v 8 a 17 h u Sv. Kříže, v 9 h u Sv. Mikuláše, první pátek – adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže od 15 h	25.8. 31.8.	slavnost výročí posvěcení kostela v Mašovicích v 7.30 diecézní pouť rodin ve Žďáře n. Sázavou
6.7. So	mše sv. u pramene řeky Dyje v 10 h – Panenská Rozsíčka u Třešně HLAVNÍ POUŤ V HL. MAŠŮVKÁCH: v 15 h mše v německém jazyce, 16.30 procesí od rybníka, 17.00 mariánská pobožnost, 18.00 program pro děti na Kalvárii, 18.00 modlitba růžence, 18.30 mše sv. před kostelem (strahovský opat P. Daniel Janáček), světelný průvod na Kalvárii, autobus ze Znojma v 17 h (večerní mše sv. u Sv. Kříže nebude)	1.9. Ne	tradiční požehnání aktovek školákům na začátku školního roku při mši sv. v 8 h v Louce slavnost výročí posvěcení kostela v Popicích v 15 h
		7.9.	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h (P. Karel Simandl) TÁBORY na indiánském tábořišti v Hodově – od 3. do 10.8. pro děti od 6. třídy a od 10. do 17.8. pro děti od 2. do 6. třídy, hlaste se u kněží z FATYMu Přímětice DYJÁCKÁ CHALOUPKA na faře ve Štitarech s otcem Markem Coufalem pro kluky od 7 do 14 let – od 7. do 13.7., info: 722 752 154

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 3/2019 vyšlo 7/6/2019 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. **Uzávěrka příštího čísla: 20. srpna 2019.**